

Παραγραφή φορολογικών υποθέσεων μέχρι την 31/12/2007 υπό όρους

Του Γιώργου Δαλιάνη,

με τη συνεργασία της Δ. Δεμιτσόγλου, στέλεχος της [Artion A.E.](#)

Οι εκκρεμείς φορολογικές υποθέσεις μέχρι 31/12/2007 οδεύουν προς παραγραφή την 31/12/2013, θα υπάρχουν όμως και πολλές ειδικού τύπου εξαιρέσεις.

Το Υπουργείο Οικονομικών προσπαθεί να βρει τις κατάλληλες ισορροπίες έτσι ώστε και τις απαιτήσεις της Τρόικας να ικανοποιήσει, αλλά και να μη δυναμιτίσει το πολιτικό κλίμα παραγράφοντας σοβαρές φορολογικές υποθέσεις, οι οποίες μάλιστα εν δυνάμει θα μπορούσαν να φέρουν αρκετά έσοδα στα κρατικά ταμεία. Προσανατολίζεται λοιπόν, στο να θέσει σε εφαρμογή παλιές διατάξεις που περιλαμβάνονται στον Ν.3296/04, αλλά και αυτές των πρόσφατων νόμων Ν.4141/2013, Ν.4174/2013 και Ν.4203/2013, οι οποίες μετά από χρόνια ανοίγουν τον δρόμο της παραγραφής, εξαιρώντας όμως κάποιες σοβαρές ή τις πιο προβεβλημένες φορολογικές υποθέσεις.

Ο γενικός κανόνας ορίζεται από το άρθρο 84 του Ν.2238/94, σύμφωνα με τον οποίο η παραγραφή είναι πενταετής. Ακολούθησαν διατάξεις των νόμων Ν.3091/2002 και Ν.3212/2003 που παρέτειναν την παραγραφή, αλλά και ο Ν.3296/2004 βάσει του οποίου παραγράφηκαν οριστικά οι χρήσεις μέχρι 31/12/1999, ορίζοντας

και πάλι ως όριο την πενταετία.

Έκτοτε το Υπουργείο Οικονομικών, αδυνατώντας να ελέγξει τις χιλιάδες των φορολογικών υποθέσεων, στο τέλος κάθε έτους επιμήκυνε το χρόνο παραγραφής. Έτσι, φτάσαμε σήμερα στο σημείο να υπάρχουν ανέλεγκτες υποθέσεις από τη χρήση 2000 (οικονομικό έτος 2001) και μετά.

Αν τελικά δεν υπάρξει νέα παράταση, τέλος του έτους παραγράφονται οι φορολογικές υποθέσεις μέχρι και 31/12/2007, πράγμα που σημαίνει ότι ο φορολογούμενος θα μπορεί να καταστρέψει το αρχείο, τα βιβλία και στοιχεία.

Προσοχή όμως, δεν πρέπει επ' ουδενί να καταστραφεί αρχείο με μισθοδοτικά στοιχεία, γιατί θα χρειαστεί σε **ενδεχόμενο έλεγχο των ασφαλιστικών οργανισμών**, για τους οποίους ισχύει άλλος χρόνος παραγραφής.

Επίσης, θα πρέπει να διατηρηθεί το αρχείο με βιβλία και παραστατικά που αφορούν επενδυτικούς νόμους.

Εξαιρέσεις του γενικού κανόνα

Υπήρχαν πάντα εξαιρέσεις όπως αυτή που ορίζεται και εξακολουθεί να ισχύει από την παράγραφο 5 άρθρου 84 του Ν.2238/1994, σύμφωνα με την οποία, επί μη υποβολή δήλωσης φορολογίας το δικαίωμα του δημοσίου για την υποβολή φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο 15 ετών από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της δήλωσης.

Επιπρόσθετα εξαιρέσεις προκύπτουν και από άλλους νόμους όπως για παράδειγμα από τον Κώδικα του Φ.Π.Α. και συγκεκριμένα άρθρο 57 παρ.2 του Ν.2859/2000, που αναφέρει ότι επί μη υποβολής περιοδικής ή εκκαθαριστικής δήλωσης, ο χρόνος παραγραφής είναι 10 έτη από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της εκκαθαριστικής δήλωσης.

Με πιο πρόσφατους νόμους, της γενικής διάταξης **για παραγραφή εξαιρούνται οι παρακάτω περιπτώσεις** και παρατείνεται ο χρόνος

κατά ένα ή δύο έτη:

1. Υποβολή τροποποιητικής δήλωσης εντός του πέμπτου έτους του χρόνου παραγραφής.
2. Αίτημα για χορήγηση πληροφοριών από την Ε.Ε. ή τρίτης χώρας στα πλαίσια αμοιβαίας διοικητικής ή δικαστικής συνδρομής.
3. Άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής, ενδίκου βοηθήματος ή μέσου.
4. Υποθέσεις, για τις οποίες έχουν εκδοθεί κατά την δημοσίευση του παρόντος ή θα εκδοθούν μέχρι 31/12/2013 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή και από την αρχή καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και ελέγχου των δηλώσεων Περιουσιακής κατάστασης.

Με την εγκύκλιο ΠΟΛ.1232/2013 δόθηκαν οδηγίες και ερμηνεία της §5 του άρθρου 37 του Ν. 4141/2013 για να ισχύει η **παράταση για δύο έτη**, αναφέροντας τα εξής:

- i. Επιβάλλεται η έκδοση εντολής ελέγχου, η κοινοποίηση αυτής στο φορολογούμενο και η έναρξη ελέγχου όπως προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις (π.χ. θεώρηση βιβλίων και στοιχείων φορολογούμενου Φυσικού ή Νομικού προσώπου).
- ii. Για τις παραγραφόμενες υποθέσεις, για τις οποίες έχει ήδη γίνει έναρξη ελέγχου, αυτός θα ολοκληρωθεί κανονικά, συμπεριλαμβανομένων και των υποθέσεων για τις οποίες εκδόθηκε εντολή ελέγχου και έγινε έναρξη αυτού στα πλαίσια της ΠΟΛ. 1198/21-9-2011 (επίδοση του εκκαθαριστικού σημειώματος του Ν. 3888/2010, αφορά την κοινοποίηση του φύλλου περαίωσης για όσους δεν την έχουν αποδεχτεί).
- iii. Για τις υποθέσεις που i) έχουν εκδοθεί **εντολές φορολογικού ελέγχου**, αλλά δεν έχει γίνει έναρξη ελέγχου και ii) εκκρεμεί η έκδοση εντολής και αφορούν ελέγχους μετά από παραγγελία εισαγγελικών λειτουργιών ή επιθεωρητών, υποθέσεις μεγάλου πλούτου, ακινήτων εξωτερικού, offshore, υποθέσεις που εμπίπτουν στο προβλεπόμενο δείγμα από το άρθρο 5 της Α.Υ.Ο. ΠΟΛ. 1159/22.7.2011, εμβασμάτων, υποθέσεις οι οποίες έχουν

ανατεθεί με απόφαση Υπουργού ή του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, καθώς και υποθέσεις που ο φορολογικός έλεγχος έχει εγκριθεί από τη Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, κατόπιν αίτησης των υπηρεσιών, ο έλεγχος αυτών καθίσταται υποχρεωτικός. Επίσης υποχρεωτικά, θα διενεργηθεί ο έλεγχος σε επιχειρήσεις για τα οικονομικά έτη 2004 και 2005, για την ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 169 του Ν. 4099/2012 και σε επιχειρήσεις στις οποίες έχει γίνει ολική ανάκτηση των ενισχύσεων, με τις διατάξεις του άρθρου 47 του Ν. 3614/2007 και θα διενεργηθεί επανυπολογισμός των τόκων, σύμφωνα με τις διατάξεις της §ζ, § 1 του άρθρου 169 του Ν. 4099/2012.

Εξαιρετικά η παραγραφή είναι 20ετής και η παρ. 3 του άρθρου 36 του Ν. 4174/26-7-2013 προβλέπει:

«3. Εξαιρετικά, πράξη διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, μπορεί να εκδοθεί εντός είκοσι (20) ετών από τη λήξη του φορολογικού έτους».

Οι νέες διατάξεις περί παραγραφής, μάλλον είναι ευνοϊκότερες για το Δημόσιο αν θεωρηθεί ότι η 20ετής παραγραφή που αφορά περιπτώσεις φοροδιαφυγής ισχύει και σε κάθε περίπτωση υποβολής ανακριβούς δήλωσης φόρου.

Επιπλέον προβληματισμός δημιουργείται ως προς την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 38 του 4174/2013, όπου υιοθετείται για πρώτη φορά στο **ελληνικό φορολογικό δίκαιο** γενικός κανόνας κατά της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής. Οι διατάξεις αυτές εξαιτίας της γενικότητας με την οποία είναι διατυπωμένες, μπορεί να οδηγήσουν σε καταχρηστική εφαρμογή της νομοθεσίας. Ειδικότερα, «κατά τον προσδιορισμό φόρου, η Φορολογική Διοίκηση δύναται να αγνοεί κάθε τεχνητή ρύθμιση ή σειρά ρυθμίσεων που αποβλέπει σε αποφυγή της φορολόγησης και οδηγεί σε φορολογικό πλεονέκτημα. Οι εν λόγω ρυθμίσεις αντιμετωπίζονται, για φορολογικούς σκοπούς, με βάση τα χαρακτηριστικά της οικονομικής τους υπόστασης». Σε μια τέτοια

περίπτωση, η 5ετής παραγραφή θα ισχύει για τις διαδικαστικές παραβάσεις.

Θεωρούμε πάντως, πως σε κάθε περίπτωση είναι ένα βήμα προς την σωστή κατεύθυνση. Η κάθε επιχείρηση, δεν θα είναι υποχρεωμένη να διατηρεί για δεκαετία και πλέον (όπως σήμερα) αρχείο, περιμένοντας τον ελεγκτή του Υπουργείου Οικονομικών να ελέγξει τα μικροέξοδα και να βεβαιώσει λογιστικές διαφορές.

Επειδή όμως, τα χρήματα που θα μπορούσαν να μπου στα ταμεία από τις ανέλεγκτες είναι πολλά, τις τελευταίες ημέρες παρατηρείται οργασμός στις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών και ανασύρουν από τα αρχεία τους **υποθέσεις που είναι προς παραγραφή**. Με οδηγό την ΠΟΛ. 1232/15-10-2013 προσπαθούν να αξιολογήσουν τις **υποθέσεις ελεγκτικού ενδιαφέροντος για τις οποίες θα κοινοποιήσουν εντολή ώστε να διακόψουν τη παραγραφή**.

[ARTION Φορολογικές Λογιστικές Συμβουλευτικές](#) Υπηρεσίες Ποιότητας